

ת"פ 14330/04 - מדינת ישראל נגד אביעד אברהם ציסמרי

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט אברהם רובין

ת"פ 14330-04 מדינת ישראל נ' ציסמרי

הנאשם	אביעד אברהם ציסמרי	בפני:	המואשימה
		נגד	

גור דין

1. רקע

הנאשם, יליד 1998, הורשע על יסוד הודהתו בעובדות כתוב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של פגיעה בנسبות חמימות - עבירה לפי סעיפים 334+335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"). במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי בשלב הטיעונים לעונש יהיה הנאשם רשאי לטען כי מתוקימת בעניינו קרבה לסיג של הגנה עצמית (סעיף 34 לחוק), כמשמעותו של המונח "קרבה לסיג" בסעיף 40ט(א)(9) לחוק. בהחלטה מיום 4.7.22 נדחתה טענת הנאשם. בהמשך להחלטה האמורה טענו הצדדים את טענותיהם לעניין העונש.

2. כתוב האישום המתוקן בו הודה הנאשם

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, במשך כתשע שנים שיר סכסוך בין אמו של הנאשם לבין אחותה - דודתו של הנאשם. ואולם, זמן מה לפני האירוע המתואר בכתב האישום חידשו השתיים את הקשר ביניהן. הנאשם התנגד לחידוש הקשר.

ביום 1.4.19 הגיעו דודתו של הנאשם ובן זוגה - המתلون שמו אמיר - לדירתה של האם כדי לסייע לה בחקירה חפצית ובהתקנות אביזרים בדירה. בדירה שבו באותו זמן הנאשם, חברתו עדין, וכן ענבר שהיא בת של חברה של אם הנאשם. במהלך העבודה בדירה, החל אמיר להתקין מנורה כבדה ובירך את עזרת הנאשם. אגב כך אמר אמיר לנайл שהוא "ילד מניאק", ובהמשך לכך התפתחו בין השנים חילופי קללות. הנאשם דחף את אמיר בעת שאmir עמד על סולם, ובתגובה אמר השילך את הסולם לעבר הנאשם, עזק עליו: "**בוא תזין אותי**", והתקדם לעברו כשהוא מחזק בידו מברג. בשלב זה, הנאשם נכנס לחדרו יחד עם חברתו עדין. השנים הסתגרו בחדר והתקשרו לאביו של הנאשם. בשיחה עם אביו באהဟה הנайл והתכוו שיבוא לעזרה לו. הנאשם התקשר גם לאמו, וגם בשיחה עימה הוא באה ועזק לעזרה. סמוך לאחר מכן, יצא הנאשם מגרה בחדרו סכין מתקפלת בעלייה לבת כ-12 ס"מ, והעבירה לבגדיו. גם בעת שהה甯айл וудי הסתגרו בחדר של הנאשם, המשיכו חילופי הקללות והצעקות בין הנאשם לבין אמיר. בשלב

מסיים, יצא הנאשם למרפסת חדרו וראה את אמיר דרך חלון המוביל לסalon. כיוון שכך, חזר הנאשם לחדרו ונעל את דלת המרפסת. אמיר מצידו, המשיך לדפק על דלת חדרו של הנאשם עם כלים.

זמן מה לאחר מכן, ועל רקע העימות שהתרחש, החליטו דודתו של הנאשם ואmir לעזוב את הדירה. לאחר שהשניים עזבו את הדירה נῆגשה ענבר לחדרו של הנאשם ומסרה לו ולעדי כי אמיר והדודה עזבו את הדירה. בהמשך לכך, יצא הנאשם מהדירה, וירד במדרגות כשחסכין ברגדייו. אמיר היה באותו עת בדרך אל רכבו שבו צבידו פטיש. משהגיע אמיר לרכבו הוא החל להעמיס את כל הבודה שלו אל תוך תא המטען של הרכב. באותו עת הגיע למקום אביו של הנאשם עם רכבו, והחנה אותו מאחוריו רכבו של אמיר. בין הנאשם ואmir התרחשו עימות וחילופי קלות, במהלךם הנ帀ם פצע את אמיר באמצעות הסכין בבטנו השמאלית העליונה בתנועת שיסוף. בכתב האישום צוין כי עבר לפציעתו של אמיר הנאשם לא "געל" את הסכין, אשר התקפלה חוזרת, וכתוואה מכך נפגעו הנ帀ם באצבע המורה ונגרם לו מום. אביו של הנאשם הפריד בין השניים. בשל פציעתו על ידי הנאשם פונה אмир לטיפול בבית החולים ונזקק לנימוח ולטיפול החתר באמצעות סיכות. אף הנאשם נזקק לטיפול רפואי ולטיפולים באצבעו. כאמור, בגין מעשים אלו הורשע הנאשם על יסוד הודהתו בעבירה של פצעה בנسبות חמירות.

3. תקיר שירות המבחן

הנ帀ם בן 25 שנים, רווק. עד לאירועו נושא כתב האישום ניהל הנאשם חיים נורמטיביים. הנאשם בגיר 12 שנות לימוד הוא שירות צבאי מלא. לאחר שחרורו מהצבא הוא עבד תקופה כחשמלאי במוסך של אגד וכיום הוא עובד מזה כשנה בחברת "מטרו מוטור" (ראו - נע/1). בחודש Mai 22 נפגעו הנ帀ם בתאונת דרכים בעיטה שנברא שני ידו. כתוואה מהתאונת סובל הנאשם מכאבים בגינם הוא צריך קנביס רפואי באישור. לנ帀ם אין הרשות קודמות.

בפיגשו עם שירות המבחן טען הנאשם כי את המעשה הוא ביצע מתוך סערה רגשית וחווית איום ופחד שהוא חל לנוכח התנהגותו של המטלון, כמתואר בכתב האישום. הנאשם ציין כי כאמור בכתב האישום המתוקן, בשעה שהוא הסתגר בחדרו הוא יצר קשר עם הוריו מתוך חששות הפחד והמצוקה בהן הוא היה נתון. הנאשם טען כי לאחר שהמטلون עזב את הדירה אז הוא - הנאשם - ראה מחלון הדירה את אביו מגיע למקום האירוע ובעקבות כך הוא נתקף תחושת פחד לשולם אביו כיון שהוא ראה שהמטلون אחץ פטיש בידו. לאור זאת יצא הנאשם מהדירה לכיוון החניה בה שבו באותו עת המטלון ואביו של הנאשם, אז במהלך היותו פצעו הנאשם את המטלון כמפורט בכתב האישום המתוקן. הנאשם טען בפני שירות המבחן כי מדובר באירוע חריג בחיו, והוא שלל נזקקות טיפולית מכל סוג.

במהלך הקשר עם שירות המבחן שולב הנאשם בקובצת טיפולית לעצורי בית. הנאשם הגיע באופן עקבי למפגשי הקבוצה ושיתף בכנות את חברותה בקשריו. שירות המבחן מצין כי הנאשם התמקד בעיקר במטلون והשליך עליו את התנהלותו הביעיתית.

שירות המבחן התרשם שהנ帀ם מתפרק באופן תקין בהתאם לגילו וכי הוא בעל יכולות קוגנטיביות גבוהות. יחד עם זאת שירות המבחן מעריך כי הנאשם מתקשה לעמוד בגבולות כאשר הוא חש בחוסר צדק מדמיות סמכות, וכי הוא אוחז בעמדות לפיהן אפשר לפרט גבולות בהינתן תנאים מסוימים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נהג באופן אימפליסיבי ולא מושת כאשר הוא חוות סערה רגשית. שירות המבחן ציין בתסקיר כי רב הנסתור על הגלו' באשר לחלקו של הנאשם בהסלתת האירועים, זאת כיון שהנ帀ם ניהל עם שירות המבחן שיח קונקרטי ומצוצם בהקשר זה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטל אחריות חלקית על האירוע, תוך שהוא משליך את התנהלותו האלימה על המטלון. שירות

הմבחן סבור כי הנאשם עדיין מתקשה לבחון באופן ביקורתי את התנהגותו בעת האירוע, וכי על רקע העובדה שהוא מזוקד בעצמו ובצרכיו, הוא מתקשה להביע אמפטיה למתלון. להערכת שירות המבחן רמת המסתכנות להישנות עבריה מצדיו של הנאשם היא בינויו, ורמת החומרה של העבירה ככל שתבוצע חיללה בינויו אף היא. בסיכוןם של דברים לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית שיש בה כדי להפחית בה את הסיכון להישנות עבריה, זאת על רקע סירובו של הנאשם ליטול חלק בהליך טיפול.

4. טענות המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה עמד בטיעונו על החומרה הרבה התרופה הנפוצה של סכינאות, ועל הפסיקה הקבועה כי יש להחמיר בענישה בעבירות אלימות בהן נעשה שימוש בסכין. ב"כ המאשימה טען כי יש לתת משקל לכך שה הנאשם זכר את המתلون בבטן דווקא, ולכך שהבדיקה חייבה ניתוח ותפירה של החתר. במצב דברים זה טען ב"כ המאשימה שפטנציאלי הנזק כתוצאה מהעבירה היה ממשועטי. לנוכח האמור טען ב"כ המאשימה כי יש להעמיד את מתחם העונש ההולם על 15-36 חודשים מאסר בפועל. ב"כ המאשימה טען כי לנוכח הוודאות של הנאשם, והעדר העבר הפלילי מחד, ולנוכח נטילת האחריות החקלאית והסירוב להירთם להליך טיפול שיקומי מайдך, יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחthon של מתחם העונישה, אך לא בתחוםו המתחם ממש. ב"כ המאשימה טען כי יש לגזר על הנאשם עונש של 18 חודשים מאסר בפועל, בתוספת מאסר על תנאי וחובת תשלום פיצויים לנפגע העבירה.

5. ראיות וטענות הנאשם לעונש

טעןו של הנאשם העיד אביו. האב סיפר בעדותו על ההשלכות הקשות של האירוע על הנאשם עצמו ועל כל משפחתו. לדברי האב מאז האירוע חיוו של הנאשם עצרו. בהקשר זה הlion האב על התמשכות ההליכים. האב גם הדגיש כי מאז האירוע הנאשם התרחק מירושלים, תחילת לנ廷ה ואחר כך לעופולה, שם הוא גור היום.

כמו כן הגיע הנאשם אישור בדבר העסקתו בחברת "מטרו מוטור" (גע/1).

6. בטיעונו עמד ב"כ הנאשם על כך שלא מדובר באירוע שתוכנן מראש על-ידי הנאשם. ב"כ הנאשם טען שמדובר באירוע חריג מבחן הסיבות שגרמו לנายน לבצע את העבירה, לרבות קיומה של התగות מצד קרבן העבירה. ב"כ הנאשם טען כי הנזק שנגרם בפועל כתוצאה מהעבירה אכןו חמוץ, וכי אין ראייה כי נגרם למתلون נזק בעל השלכות ארוכות טווח. לעניין היסוד הנפשי שנלווה למעשהו של הנאשם, הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם לא הורשע בעבירה שכוללת אחד מיסודותיה כוונה מיוחדת לפגוע בקרבן העבירה, או לגרום לפציעתו. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא נעל את הסcin ומכך ניתן ללמוד שהוא לא רצה לפגוע בקרבן העבירה, או נחיתך באירוע. ב"כ הנאשם גם ציין, כי עקב העובדה שה הנאשם לא נעל את הסcin הוא עצמו נפגע ונחיתך באירוע. ב"כ הנאשם הדגיש שהnitם ביצע את העבירה כיון שחש מאויים ונסער כתוצאה מהתנהגוותו של המתلون. בהקשר זה ציין ב"כ הנאשם את העובדה שהמתلون החזיק בידו פטיש, ואת העובדה שהnitם ראה את אביו מתקרב לכיוונו של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי לנוכח הנسبות האמוריות ולנוכח רמת העונישה הנוגגת ראוי לקבוע כי מתחם העולם נع בין מאסר על תנאי למאסר לריצוי בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם טען כי ראוי לחרוג ממתחם העונש הולם מטעמי צדק, זאת לנוכח העובדה שהמתلون לא הוועד לדין על חלקו באירוע. כמו כן טען ב"כ הנאשם, כי יש לתת משקל להזדמנותו של הנאשם, לחרטתו ולעברו הנקי. בסיכוןו של דבר טען ב"כ הנאשם, כי במקרה דנא ראוי להסתפק בעונשה צופה פנוי עתיד.

בסוף שמיית הטיעונים לעונש ניתנה לנԱם הזדמנות לשמוע את דבריו. הנאשם לא השמיע דברים, ובמוקומו מסר בא כוחו בשם כי הוא מתקשה לדבר על האירוע כיוון שהוא חווה את האירוע כאיירוע טראומתי שאותו הוא מעוניין לשים מאחוריו.

דין והכרעה

7. מתחם העונש הולם - הערכיהם המוגנים ומידת הפגיעה בהם

במעשה פגע הנאשם בערכו המוגן של שלמות הגוף. מידת הפגיעה בערך זה גבולה יחסית, זאת לנוכח השימוש עשה הנאשם בסכין, ולኖוח הפגיעה שנגרמה לממתلون, אשר הצריכה ניתוח.

8. מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה

המעשה שביצע הנאשם לא היה מתוכנן. כעולה מעובדות כתוב האישום מדובר באירוע מתגלל שראשיתו בעימות בין הנאשם לממתلون שהתרחש בתוך הדירה, ואחריתו בפגיעה שפצע הנאשם לממתلون באמצעות סכין ברחוב מחוץ לדירה. אין כל טענה שהנԱם תכנן מראש לפגוע בממתلون, אינני מקבל את הטענה לפיה הנאשם ביצע את העבירה בעקבות התగורות של המתلون. עם זאת יש לתת משקל לקולה לעובדה שנסיבות האירוע כפי שהן מפורטות בכתב האישום מלמדות על כך שהנԱם ביצע את העבירה בהיותו נתון בסערת רגשות ובתחושת פחד בעקבות העימות שהתרחש בתוך הדירה. כדי להבין את תחושת הפחד של הנאשם יש להביא בחשבון את העובדה שהמתلون מבוגר מהנԱם וכי הוא ריצה בעבר תקופת מסר ממשמעותית מאוד (12.5 שנים), עובדה שהייתה יודעה לנԱם. מעדותו של המתلون בבית המשפט ניתן היה להתרשם בבירור כי מדובר באדם תקין ("לא אני יצירתי את המצב. אני لكחת את הדברים שלי והלכתי. עכשו אם הייתה באמת רוצה לריב, תאמין לי התמונה הייתה אחרת לגמרי. לא באתי לחפש לריב ולא רבתי" - (עמ' 30 לפרטוקול ש' 16-18); "תראי, אני רוצה להגיד לך שהוא. אני ישבתי 12.5 שנה בבתי סוהר ובחלק מהbatis סוחר, הם בתים סוחר קשים. אני יודע לשרוד. אם הייתה רוצה לפגוע בו, תאמין לי והוא לא היה יושב פה עכשו. אני לא הייתי בסיטואציה של אחד מול אחד. הייתי בסירת גולני. למדתי להגן על עצמי. לא באים ודוקרים אותי מאחורנית" (עמ' 32 ש' 1-5)). הנאשם היה אمنם זה שהחלה בעימות הפיסי בכר שדחף את המתلون, ברם לאחר מכן המתلون היה זה שהשליך סולם על הנאשם והתקדם לעברו כשвидו מברג. ביטוי ברור לעוצמת הפחד שאחז בנԱם נמצא בעובדה שהנԱם, אדם בגובה בן 21, הסתגר בחדרו והתקשר בבכי להוריו. אכן, שגה הנאשם קשות בכך שבחיותו בחדר הוא נטל לידי סכין, ולמרבה הצער החמיר הנאשם את שגיאתו בכך לאחר שהמתلون יצא מהדירה הוא לא נשאר בחדר אלא הוא יצא ממנה כשברשותו הסכין ובהיר לצור שוב מגע עם המתلون. על כן נדחתה הטענה בדבר קרבבה לסיג. ואולם, אין בשגיאות האמורויות כדי לגורע מסערת הרגשות בה היה נתון

הנאשם, דבר שיש בו כדי להפחית את חומרת העבירה, זאת בהשוויה למקרים בהם אדם פוגע באדם אחר בקור רוח לאחר תכנון מוקדם. בהקשר זה גם נזכיר את העובדה המצוינת בסעיף 8 לכתב האישום המתוקן, לפיה הנאשם "לא נעל את הסcin", דבר המלמד על כך שהנאשם לא היה מודע לנכונותו לפגוע במתלון. עם זאת, איןני מקבל את טענת ב"כ הנאשם לפיה גם העובדה שהנאשם פגע במתלון "בתנועת שיסוף" (ס' 8 לכתב האישום), להבדיל מתנועת דקירה, מפיחתה מחומרת מעשהו של הנאשם. לטעמי משעה שהנאשם בחר לעשות שימוש בסcin, זאת לעומת בטוו של המתلون, איז אחת לי אם הוא פגע במתלון בתנועת שיסוף או בדקירה. וודges, לא הונחה תשתיית לכך שתנועת שיסוף פחות מסוכנת מפעולות דקירה. אשר לעוצמת הדקירה, זו לא הייתה עצמה של מה בכך ולראיה שהמתلون נזקק לניתוח ולתפירת החדר. הנסיבות האמורות הן אלו שמן הסתם הביאו לכך שלמרות השימוש בסcin הנאשם בכתב האישום המתוקן בעבירה של פיצעה בנסיבות חמימות, ולא בעבירה של חבלה בכונה חמימות כפי שהיא בכתב האישום המקורי.

הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מהעבירה הוא נזק גוף חמור, ובהתאם העובדה שהנאשם לא נעל את הסcin אין לחותה佞ודת כי הנזק הפוטנציאלי עליה כדי סיכון חיים של ממש.

הנזק שנגרם בפועל הוא נזק גוף חמור אשר הצריך ניתוח ותפרים. אין טענה כי נגרם למתלון נזק מסכן חיים. אין גם טענה לפיה נגרם לו נזק לצמויות. יצוין בהקשר זה כי לא הוגש תסקير נפגע עבירה או הצהרה של נפגע העבירה, כך שלענין הנזק אין בבית המשפט אלא את האמור בכתב האישום.

הנאשם היה בן 21 בעת ביצוע העבירה. כאמור בכתב האישום, הפגיעה במתלון אירעה לאחר שהמתلون יצא מהדירה. בנסיבות אלו לא ניתן לקבוע כי יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עשה הייתה מוגבלת, או שמידת השליטה שלו על מעשיו הייתה מוגבלת.

9. מתחם העונש ההולם - מדיניות הענישה הנהוגה

הנאשם הורשע בעבירה של פיצעה בנסיבות חמימות. מדיניות הענישה בעבירות אלימות המבוצעות באמצעות סcin עקבית וברורה:

"**בית משפט זה שב ועמד לא אחת על חומרתן של עבירות אלימות הפושות ברחובותינו ומסכנות את שלום הציבור ובתחומו... חומרה יתרה אף גלווה בעבירות אלו הנעשות תוך שימוש בכלים נשק קר בדמות סcin או כלים אחרים....** נוכח האמור, **ובשל פוטנציאל הנזק הרב הטמון בעבירות אלו, כמו גם שכיחות ביצוען, בית משפט זה הdecides בפסקתו פעמי אחד הцורך במדיניות ענישה חמימה שהיא בה כדי להביא להרתעת הרבים והיחיד ולסייע במיגור התופעה מן החברה... תרבות scin נפסדת זו - יש לבער מן היסוד, והדרך לעשות כן, כוללת בחובה נקיטתה בבית משפט סcin ענישה חמימה ומרתיעה"**

(ע"פ 21/8900 עומר מחייבנה נ' מדינת ישראל (14.8.22)).

דברים אלו נכתבו בקשר עם הרשעה של חבלה בכונה חמימות, ברם הם יפים גם לעניינו, תוך שבעניינו יש

להתחשב, כמובן, בעובדה שהנאשם הורשע בעבירה פחות חמורה.

10. ב"כ המאשימה הפנה בטעינו לפסקי דין, שיפורטו להלן, בהם נגזרו על מי שהורשו בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות עונשים של 12 עד 28 חודשים מאסר.

ברע"פ 8421/19 **דהן נ' מדינת ישראל** (24.12.19), נדחתה בבקשת רשות ערעור על גזר דין בגדרו הוטל עונש של 27 חודשים מאסר על נאשם אשר ذكر קטיין באמצעות חפץ חד, והטיח לבנה בראשו, דבר שהצריך טיפול רפואי בקטין לרבות תפרים מרובים.

בת"פ (מחוזי י-מ) 26716-02-22 **מדינת ישראל נ' גולאני** (23.10.22), נגזר עונש של 12 חודשים מאסר על נאשם אשר לאחר תכנון מוקדם ذكر בסיכון פעמיים את המתלון בבטן ובמוחן. עברו של הנאשם היה נקי, והוגש בעניינו תסוקיר חיובי אשר המליך על עונש של מאסר לרצוי בעבודות שירות.

בת"פ (מחוזי חיפה) 49230-04-18 **מדינת ישראל נ' אשרי** (23.10.18), נגזר עונש של 18 חודשים מאסר על נאשם אשר באמצעות סיכון חתר את המתלון בצווארו, וגרם לו לחתק באורך 15 ס"מ, אשר הצריך ניתוח לצורך סגירת החתק.

בע"ג (מחוזי י-מ) 27739-03-14 **מדינת ישראל נ' בבל** (8.5.14), התקבל ערעור המדינה על עונש של 11 חודשים מאסר שנגזר על נאשם אשר איים על המתלון, הלם בו באמצעות ידו, ולבסוף ذكر אותו באזונו ובראשו וגרם לו לחתק באורך של 5 ס"מ בקרקפת, שהצריך תפירה. לנאשם היה עבר פלילי בתחום עבירות המרמה והאלימות, בוגינו הוא ריצה עונשי מאסר לתקופות קצרות. כאמור, בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וגזר על הנאשם עונש של 28 חודשים מאסר בפועל.

11. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי דין בהם נגזרו עונשים קלילים יותר.

בע"פ 4454/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.7.20), נדחה ערעורו של מעורער שנגזר עליו עונש של 14 חודשים מאסר לאחר שהוא השליך על המתלון אבן שפגעה בפנוי, ולאחר מכן הוסיף והשליך יחד עם אחרים אבני נספנות על המתלון, שפכוו בראשו ובأיבريים אחרים שלו, אף היכא אותו יחד עם האחרים במוט ברזל. למתלון נגרמו שבר באפו, פציעות בידו וחתקים בראשו. יצוין כי המעורער הורשע בגין מעשים אלו בעבירה של חבלה בכונה חמירה.

בע"פ 9147/17 **אבו עbid נ' מדינת ישראל** (20.9.18), התקבל ערעורו של המעורער על חומרת עונש של 12 חודשים מאסר בפועל שנגזר עליו לאחר שהוא יחד עם אחרים בעתו בראשו של המתלון, ולאחר שהוא ذكر את המתלון בפנוי באמצעות חפץ חד וגרם לו לחתק عمוק שהצריך ניתוח בהרדמה מלאה לשם תיקון עצבים וכלי דם שנפגעו בפנוי של המתלון. בית המשפט הפחית את עונשו של המעורער והעמיד אותו על 6 חודשים מאסר לרצוי בעבודות שירות. בית המשפט העליון נימק את פסק דיןו בהתפתחויות שיקומיות שהלו בעניינו של המעורער לאחר הגשת הערעור.

ברע"פ 1084/17 **מיכאלוב נ' מדינת ישראל** (11.5.17), נדחתה בבקשת רשות ערעור שהגיש נאשם אשר נגזר עליו עונש של 12 חודשים מאסר בפועל, לאחר שהוא ואחרים היכא את המתלון, כאשר חלקו של הנאשם באירוע התמקד בכך שהוא היכא את המתלון בקרש. למתלון נגרמו שני חתקים בראשו ונפיחות באצבעו, דבר שהצריך את אשפוזו לצורך סגירת החתקים בסיצות.

בע"פ 1508/16 **אמסלם נ' מדינת ישראל** (16.8.16), התקבל ברוב דעות ערעוורו של הנאשם אשר נגזר עליו עונש של 8 חודשים מאסר בפועל לאחר שהוא הלם בפניו של המתלוון בשתי מכות אגרוף, ולאחר מכן חבט בראשו באמצעות מוט ברזל. למTELון נגרמו שברים בארכות העין ובאף, והוא אושפז למשך 5 ימים. הנאשם הורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות חמורות בבית המשפט העליון הוכח את עונשו והעמיד אותו על 6 חודשים מאסר לRICTי בעבודות שירות. בית המשפט העליון נימק את פסק דיןו בשיקולי שיקום הנעוצים בדרך הטיפולית/שיוקומית שעבר הנאשם.

ברע"פ 9094/16 **נעימי נ' מדינת ישראל** (12.4.18), נדחתה בבקשת רשות לערער שהגיש הנאשם אשר נגזר עליו עונש של 9 חודשים מאסר לאחר שהיכה את המTELון בפניו באמצעות בקבוק זכוכית, אף המשיך להכותו בידיו יחד עם אדם אחר. למTELון נגרמו פצע באף, שפיפות וণיפות קלה מתחת לעין.

ברע"פ 2781/15 **מחAMD נ' מדינת ישראל** (25.10.20), נדחתה בבקשת רשות לערער שהגיש הנאשם אשר נגזר עונש של 8 חודשים מאסר בפועל לאחר שהוא דקר את המTELoN - שותפו לדירת סטודנטים - באמצעות סכין מטבח בצד האחורי של ראשו. למTELoN נגרם חתק באורך של 7 ס"מ אשר הצריך תפירה.

ב"כ הנאשם אף הפנה לפסקי דין של בתים משפט מחוזיים שלא מצאתי צורך לפרטם בגין דין זה.

12. מתחם העונש ההולם

לנוח כל האמור לעיל אני קובע כי מתחם העונש ההולם בעניין DNA עומד על 9 עד 30 חודשים בפועל. החלק התיכון של מתחם זה מקל יחסית לMKרים אחרים, זאת בשל השתלשלותו המעת חריגה של האירוע כפי שתואר לעיל.

13. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

לזכות הנאשם יש לזרוף את הודהתו במיטוס לו, אשר חסכה מזמןה של המאשימה ומזמןו של בית המשפט. עם זאת, בהקשר זה יש להביא בחשבון כי הודהת הנאשם באה לאחר שנשמעו חלק מההעדיות במשפט.

ה הנאשם הביע חריטה על מעשיו, ברם כעולה מتفسיר שירות המבחן נתילת האחריות של הנאשם על האירוע חלקייה בלבד, שכן הוא נוטה להשליך את התנהגותו האלים באירוע על המTELoN. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון באופן ביקורתית את חלקו באירוע, וכי בהתייחסותו לאירוע ולהשלכותיו נתה הנאשם להתמקד בעצמו ובצריכיו, והוא התקשה להביע אמפתיה כלפי המTELoN.

ה הנאשם נעדר עבר פלילי ועד למועד האמור הוא ניהל חיים נורמטיביים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, סיים שירות צבאי מלא ולאחר מכן הוא השתלב בשוק העבודה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר דפוסי אלימות ועבריינות מושרים, וכי הוא בעל יכולות קוגניטיביות גבוהות. עד למועד הציג הנאשם יציבות בחווי הבוגרים. לצד עובדות אלו, שיזקפו לזכות הנאשם, יש להפנות את תשומת הלב להתרומות שירות המבחן מכך שקיים סיכון לבניון להישנות עבירה מצדינו של הנאשם. שירות המבחן נימק את הערכת הסיכון בכך שהגם שה הנאשם שיתף פעולה עמו הרי שהוא נטל אחראיות חלקלית על מעשיו. שירות המבחן אף ציין כי הנאשם הביע בפניו עדמות המאפשרת התנהגוות אלימה במקרים מסוימים בהתאם למעשיו של الآخر, וניכר כי הוא מתקשה לתת אמון בגורם חוק. הנאשם שיתף פעולה עם שירות

המבחן, אף השתתף באופן משכני רצון בקבוצת עצורי בית, ברם בסופו של דבר הוא נמצא בראשית הדרך הטיפולית, ולמרות זאת הוא שלל נזקקות טיפולית. על רקע סירוב זה, ולמרות שירות המבחן התרשם מנקודות טיפולית, לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית בעניינו של הנאשם.

מצבו הבריאותי של הנאשם איננו תקין. הנאשם נפגע באורח לא חמור בעת ביצוע העבירה. פגיעה זו שנגמרה בזמן דקירותו של המתلون לא יכולה לשמש נימוק לkolah בעניינו של הנאשם. ואולם, במהלך ההליכים המשפטיים היה הנאשם מעורב בתאות דרכים בה נשברו שני ידיים, בעיטהו הוא נאלץ לצורן קנסס רפואי בהיתר לשם שיכוך כאביו. במצב דברים זה שהותו של הנאשם בכלל תקווה עליו מעבר לקושי הריגל הכרוך בשהייה בכלל וכן נסיבת זו תהווה שיקול מסוים לkolah בעניינו של הנאשם.

ולבסוף, יש לתת משקל לkolah, משקל לא רב, לעובדה שהחלפו ארבע שנים מאז ביצוע העבירה.

לנוכח כל האמור ימוקם עונשו של הנאשם בתחום העונש ההולם. בהקשר זה addCriterion כי לא מצאתו להיעתר לבקשת ב"כ הנאשם לחזור ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק הנעוצים בעובדה שהמתلون לא הוועד לדין על חילקו באירוע. חילקו של המתلون באירוע, ככל שהוא מקרים עבירה כלשהי, היה נמוך בהרבה מחלוקת של הנאשם ובהתחרב בפסקתו של המתلون לא מצאתו כי שיקולי צדק מצדיקים חריגה מן המתחם בעניינו של הנאשם.

14. לנוכח כל האמור אני גוזר על הנאשם את העונשים שלhalb:

א. 10 חודשים מאסר בפועל בגיןימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.

ב. 5 חודשים מאסר על תנאי אותו ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא יעבור הנאשם עבירת אלימות נגד הגוף מסווג פשע.

ג. הנאשם יפיצה את המתلون בסכום של 5,000 ₪. סכום הפיצוי ישולם ב- 10 תשלוםimos חודשיים שונים ורצופים החל מיום 1.8.23 ובכל אחד בחודש בחודשים שלאחר מכן. אי ביצוע של תשלום במלואו ובמועד יעמיד לפירעון מיידי את מלא סכום הפיצוי.

15. הנאשם יתיצב לריצוי עונשו ביום"ר ניצן ביום 18.6.23 עד לשעה 10:00, כשברשותו תעודה זהות ועותק מגזר הדין. על הנאשם לחתם את הכנסה למאסר כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחן ומינוי של שב"ס, טלפונים - 074-7831077, 074-7831078, ולהתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס ברשימה הצד הראשווני שניתן להביא בעת ההתייצבויות.

הודיע לנאים על זכותו לעערר לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז ניסן תשפ"ג, 18 אפריל 2023, בנסיבות הצדדים.